

PRIMLJENO:	31. III	20 15	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	19-4/14-2/16		
VEZA:			
EPA:	538 XXV		
SKRACENICA:			PRILOG:

SKUPŠTINI CRNE GORE**Predsjedniku Skupštine Ranku Krivokapiću
Podgorica**

Podgorica, 31. mart 2015. godine

Na osnovu člana 148 Poslovnika Skupštine Crne Gore na Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zapošljavanju i ostvarivanju prava iz osiguranja od nezaposlenosti podnosim sljedeće amandmane:

AMANDMAN I

U članu 3 stav 1 mijenja se i glasi: „Upravni odbor usvaja nacrt budžeta Zavoda za narednu fiskalnu godinu, sa procjenom potrebnih budžetskih sredstava za naredne dvije godine.“

U istom članu u stavu 2, poslije riječi „zaposlenosti“, stavlja se zarez i dodaju riječi „uz saglasnost Ministarstva“.

OBRAZLOŽENJE

Predlogom člana 3 stav 1 Predloga zakona, u formi u kojem ga predložila Vlada Crne Gore, obaveza Upravnog odbora Zavoda za zapošljavanje bila bi da usvaja finansijski plan Zavoda.

Predloženo rješenje nije zakonski dovoljno precizno, pogotovu kada se ima u vidu da je finansijski plan dokument kojim se samo u grubim ciframa može prikazati plan prihoda i rashoda budžetske potrošačke jedinice. Pored toga, Zakonom o budžetu i fiskalnoj odgovornosti jasno je definisano da Zavod za zapošljavanje pripada potrošačkim jedinicama prvog nivoa, koje su dužne da svoj budžet i budžete jedinica nad kojima vrše nadzor planiraju i koordiniraju u skladu sa utvrđenim limitima potrošnje, te da podnose Ministarstvu finansija zahtjev za dodjelu budžetskih sredstava za narednu fiskalnu godinu, sa procjenom potrebnih budžetskih sredstava za sledeće dvije godine. U tom smislu se zahtjevi potrošačkih jedinica dostavljaju do kraja jula tekuće godine, za narednu fiskalnu godinu.

Shodno prednje navedenom, rješenje koje predlaže Vlada da Upravni odbor usvaja finansijski plan, a ne nacrt budžeta sa procjenom potrebnih budžetskih sredstava za naredne dvije godine, bilo bi u direktnoj koliziji sa važećim Zakonom o budžetu i fiskalnoj odgovornosti. Istovremeno, usvajanjem finansijskog plana od strane Upravnog odbora Zavoda za zapošljavanje, nadležnim u ovoj potrošačkoj jedinici, bila bi nezakonito data mogućnost da u neku ruku slobodno kreiraju prihodne i rashodne stavke budžeta te potrošačke jedinice, ili da ih ne prikazuju na nivou koji je potreban, odnosno onako kako je jasno definisano Zakonom o budžetu i fiskalnoj odgovornosti.

Stoga se gore navedenim amandmanom predlaže da Upravni odbor Zavoda za zapošljavanje Crne Gore usvaja nacrt budžeta Zavoda za narednu fiskalnu godinu, sa procjenom potrebnih budžetskih sredstava za naredne dvije godine.

Predlogom člana 3 stavom 2 Vlada predlaže uvođenje nove obaveze Upravnog odbora Zavoda za zapošljavanje, koja se odnosi na odlučivanje o obimu učešća Zavoda u realizaciji projekata vezanih za funkcionisanje i razvoj tržišta rada, kao i projekata međunarodnih organizacija i asocijacija u oblasti zapošljavanja i zaposlenosti.

Amandmanom se predlaže da ovu obavezu Upravni odbor Zavoda za zapošljavanje realizuje uz prethodnu saglasnost Ministarstva rada i socijalnog staranja, kao resornog ministarstva koje je prvenstveno nadležno za ova pitanja. U protivnom, Upravnom odboru Zavoda bi se dala široka diskreciona prava da samostalno odlučuje o nizu projekata vezanih za funkcionisanje i razvoj tržišta rada, što je naročito izraženo kod projekata međunarodnih organizacija i asocijacija.

AMANDMAN II

U članu 6 stav 2 mijenja se i glasi: „Osnivač agencije kome je oduzeta dozvola za rad, u slučaju iz stava 1 tačka 2 ovog člana, ne može ponovo osnovati agenciju u roku od tri godine od dana oduzimanja dozvole za rad.“

Nakon stava 2 dodaje se novi stav koji glasi: “Agenciju ne može osnovati, niti u njoj poslove zapošljavanja može obavljati lice koje je osuđivano za krivično djelo na безусловnu kaznu zatvora u trajanju od najmanje šest mjeseci, u periodu od tri godine nakon izdržavanja kazne.“

OBRAZLOŽENJE

Predlogom člana 6 stav 2 Vlada predlaže da osnivač agencije kome je oduzeta dozvola za rad ne može osnovati agenciju u roku od dvije godine od dana oduzimanja dozvole za rad, nakon kojeg je moguće ponovo osnovati agenciju.

Amandmanom se predlaže da taj rok iznosi najmanje tri godine, a sve u cilju uvođenja većeg reda u ovoj oblasti. Naime, rok od tri godine je optimalniji i kao takav će preventivno uticati na vlasnike agencija, koji će biti svjesni da u slučaju zloupotreba u obavljanju svoje djelatnosti rizikuju da neće moći da rade u periodu od čak tri godine, a što će istovremeno doprinijeti boljem i efikasnijem radu agencija za zapošljavanje.

Pored toga, i uporedna praksa u regionu propisuje rok od tri godine za ponovni rad agencije, kojoj je bila oduzeta dozvola za rad, pa i ova činjenica dodatno ide u prilog neophodnosti strožijeg zakonodavnog pristupa u ovoj oblasti.

Radi boljeg i efikasnijeg rada agencija za zapošljavanje i uvođenja reda u ovoj oblasti, neophodan je strožiji pristup zakonodavca. Stoga se gore navedenim amandmanom predlaže da agenciju ne može osnovati, niti u njoj poslove zapošljavanja može obavljati lice koje je osuđivano za krivično djelo na безусловnu kaznu zatvora u trajanju od najmanje šest mjeseci, u periodu od tri godine nakon izdržavanja kazne.

AMANDMAN III

U članu 9 stav 1 mijenja se i glasi: „Zavod je dužan da oglasi slobodna radna mjesta poslodavaca, i kada je to propisano posebnim zakonom, na oglasnoj tabli i internet stranici Zavoda i medijima, u roku od dva radna dana od dana podnošenja prijave.“

OBRAZLOŽENJE

Predlogom člana 9 stav 1 Predloga zakona, onako kako ga je utvrdila Vlada, nejasno je definisana obaveza Zavoda prilikom oglašavanja slobodnih mjesta, pa se gore navedenim amandmanom u cilju precizne zakonske norme, a radi pravovremene informisanosti nezaposlenih lica o slobodnim radnim mjestima, predlaže obaveza Zavoda da uvijek oglasi slobodno radno mjesto, a ne da se ostavlja mogućnost da se prijavljeno slobodno radno mjesto javno oglašava samo na zahtjev poslodavca.

AMANDMAN IV

Član 10 briše se.

OBRAZLOŽENJE

Predlogom člana 10 Predloga zakona, onako kako ga je utvrdila Vlada, predlaže se novi rok za utvrđivanje Akcionog plana zapošljavanja, te se umjesto postojećeg zakonskog rješenja da je taj rok 30. novembar tekuće godine, sada predlaže da to bude do kraja tekuće godine.

Vlada se u obrazloženju predložene izmjene pozvala na potrebu usklađivanja sa rokovima za donošenje budžeta na državnom nivou. Međutim, kada se ima u vidu obaveza Ministarstva finansija da Skupštini Crne Gore dostavi predlog budžeta za narednu fiskalnu godinu do 15. novembra tekuće godine, ovakvo obrazloženje je potpuno nejasno i kontradiktorno.

Naime, Zavod za zapošljavanje Crne Gore, shodno Zakonu o budžetu i fiskalnoj odgovornosti, je potrošačka jedinica prvog reda, te u tom smislu projekciju finansijskih sredstava za zapošljavanje, što je osnov za izradu Akcionog plana zapošljavanja, mora imati mnogo prije decembra tekuće godine. Čak i u situaciji da se tokom skupštinske rasprave o predlogu budžeta, koja se uvijek održava tokom decembra, smanji iznos finansijskih sredstava za realizaciju programa zapošljavanja, Zavod može amandmanski djelovati na Akcioni plan i na taj način korigovati eventualne izmjene.

Stoga se gore navedenim amandmanom predlaže brisanje člana 10 Predloga zakona.

AMANDMAN V

Član 11 briše se.

OBRAZLOŽENJE

Članom 11 Predloga zakona Vlada je predložila da se mjera „finansiranje zarada pripravnika“ definiše kao „osposobljavanje za samostalan rad“, a kao nova mjera aktivne politike zapošljavanja uvede „osposobljavanje za rad kod poslodavca.“

Predlog da se dugogodišnja mjera finansiranja zarada pripravnika definiše kao osposobljavanje za samostalan rad je krajnje neprihvatljiva s obzirom na činjenicu da Zavod za zapošljavanje tokom poslednje dvije godine ovu mjeru nije realizovao zbog nedostatka finansijskih sredstava, kao i zbog realizacije programa stručnog osposobljavanja lica sa visokom stručnom spremom.

Članom 11 Predloga zakona nije definisano da li će lica koja će se osposobljavati za samostalan rad primati ikakvu novčanu naknadu za obavljani rad, ili će primati novčanu naknadu u neto iznosu od 50% prosječne neto zarade u Crnoj Gori koja je propisana Zakonom o stručnom osposobljavanju lica sa stečenim visokim obrazovanjem.

Program stručnog osposobljavanja visokoškolaca je osmišljen kako bi privukao što više korisnika, iako je potpuno neustavan i duboko nepravedan, jer njegovim polaznicima suštinski ne obezbjeđuje prava koja pripadaju stvarnim pripravnici. Korisnicima ovog programa se ne plaća doprinos na zaradu i ne uračunava radni staž, dok zdravstveno osiguranje ostvaruju kao nezaposlena lica, što je potpuni pravni nonsens i što Zakon o stručnom osposobljavanju visokoškolaca čini potpuno neustavnim.

Sa druge strane, nesporno je da od ovog programa najveću korist imaju samo poslodavci, koji svake godine mogu dobiti besplatnu radnu snagu, jer je čista ekonomska logika da niko neće zadržati pripravnika, ukoliko u narednoj godini može opet dobiti zaposlenog kojeg će finansirati država.

Takođe, članom 11 Predloga zakona se predlaže uvođenje nove mjere zapošljavanja pod nazivom „osposobljavanje za rad kod poslodavca.“ Vlada u obrazloženju navodi da se ova mjera realizuje u cilju zapošljavanja domaće radne snage, odnosno na zahtjev poslodavca, koji nije u mogućnosti da obezbijedi potrebnu radnu snagu na tržištu rada.

Ovim se otvara ogroman prostor za nove zloupotrebe u izbornom periodu. Dosadašnja praksa je pokazala da je Zavod za zapošljavanje nerijetko i nezakonito, u izbornim periodima, realizovao niz programa koji su korišćeni za kratkoročno zapošljavanje najčešće socijalno ugroženih kategorija, što je vladajuća koalicija koristila radi ostvarivanja političke prednosti na terenu i za potkupljivanja.

AMANDMAN VI

Član 12 briše se.

OBRAZLOŽENJE

Predlogom člana 12 Predloga zakona predloženo je da posredovanje pri zapošljavanju pomoraca vrše Zavod za zapošljavanje i agencije za zapošljavanje. Potpuno je neopravdano navedenu oblast definisati Zakonom o zapošljavanju, već to pitanje treba da regulišu zakoni iz oblasti pomorske plovidbe. Osim toga, uporedna praksa u regionu ne potvrđuje da je posredovanje pri zapošljavanju pomoraca regulisano osnovnim zakonom o zapošljavanju, već upravo propisima iz pomorske plovidbe.

AMANDMAN VII

Član 14 briše se.

OBRAZLOŽENJE

Predlogom člana 14 Predloga zakona propisano je da se mjera „finansiranje zarada pripravnika“ definiše kao „osposobljavanje za samostalan rad“.

Predlog da se dugogodišnja mjera finansiranja zarada pripravnika definiše kao osposobljavanje za samostalan rad je krajnje neprihvatljiva s obzirom na činjenicu da Zavod za zapošljavanje tokom poslednje dvije godine ovu mjeru nije realizovao zbog nedostatka finansijskih sredstava, kao i zbog realizacije programa stručnog osposobljavanja lica sa visokom stručnom spremom.

Članom 14 Predloga zakona nije definisano da li će lica koja će se osposobljavati za samostalan rad primati ikakvu novčanu naknadu za obavljani rad, ili će primati novčanu naknadu u neto iznosu od 50% prosječne neto zarade u Crnoj Gori koja je propisana Zakonom o stručnom osposobljavanju lica sa stečenim visokim obrazovanjem.

Program stručnog osposobljavanja visokoškolaca je osmišljen kako bi privukao što više korisnika, iako je potpuno neustavan i duboko nepravedan, jer njegovim polaznicima suštinski ne obezbjeđuje prava koja pripadaju stvarnim pripravnicima. Korisnicima ovog programa se ne plaća doprinos na zaradu i ne uračunava radni staž, dok zdravstveno osiguranje ostvaruju kao nezaposlena lica, što je potpuni pravni nonsens i što Zakon o stručnom osposobljavanju visokoškolaca čini potpuno neustavnim.

Sa druge strane, nesporno je da od ovog programa najveću korist imaju samo poslodavci, koji svake godine mogu dobiti besplatnu radnu snagu, jer je čista ekonomska logika da niko neće zadržati pripravnika, ukoliko u narednoj godini može opet dobiti zaposlenog kojeg će finansirati država.

AMANDMAN VIII

Član 15 briše se.

OBRAZLOŽENJE

Članom 15 Predloga zakona predloženo je da poslodavci mogu ostvariti subvencije u slučaju zapošljavanja nezaposlenih lica, u skladu sa Akcionim planom i propisima Vlade, pri čemu se u obrazloženju ne navodi razlog ove izmjene.

Važećim Zakonom o zapošljavanju i ostvarivanju prava iz osiguranja o nezaposlenosti propisan je set pojedinačnih subvencija, koje poslodavac može da ostvari u slučaju zapošljavanja određene kategorije lica (npr. pripravnici, korisnici novčane naknade ili teže zapošljiva lica).

Vlada sada predlaže izmjenu tako što neće biti definisane pojedinačne subvencije i kategorije korisnika, već se ostavlja prostor da sve to predvidi Akcioni plan. Imajući u vidu da je Akcioni plan dokument koji sadrži projekcije i realizaciju određenih mjera najčešće na godišnjem nivou, više je nego jasno da Vlada može, iz godine u godinu, predvidjeti niz opravdanih i neopravdanih subvencija, pri čemu je mogućnost zloupotrebe najveća u izbornim godinama.

Naime, dosadašnja praksa je pokazala da je Zavod za zapošljavanje nerijetko i nezakonito, u izbornim periodima, realizovao niz programa koji su korišćeni za kratkoročno zapošljavanje najčešće socijalno ugroženih kategorija, što je vladajuća koalicija koristila radi ostvarivanja političke prednosti na terenu i za potkupljivanja. Predloženom izmjenom bi mogućnost zloupotreba bila mnogo veća, jer bi u izbornim godinama Akcionim planom zapošljavanja Vlada mogla da definiše niz novih subvencija, koje bi vladajuća partija koristila na terenu radi ostvarivanja političke prednosti.

Stoga se gore navedenim amandmanom predlaže brisanje člana 15 Predloga zakona.

AMANDMAN IX

Član 16 briše se.

OBRAZLOŽENJE

Članom 16 Predloga zakona predlaže se da Vlada Akcionim planom utvrđuje djelatnosti u kojima će se u narednoj godini sprovoditi javni rad, kao jednog od programa zapošljavanja teže zapošljivih lica.

Predloženo rješenje je potpuno neprihvatljivo s obzirom da je Akcioni plan dokument koji sadrži projekcije i realizaciju određenih mjera na godišnjem nivou, pa se ponuđenim rješenjem ostavlja prostor Vladi da u izbornim godinama definiše nove djelatnosti u kojima će sprovoditi javni rad i uključiti veći broj poslodavaca koji bi učestvovali u njegovoj realizaciji, čime bi vladajuća partija mogla da ostvaruje izbornu prednost na terenu kroz zloupotrebu državnih fondova.

Upravo je program zapošljavanja kroz javni rad jedan od programa za koji se pokazalo da ga Zavod za zapošljavanje koristi u izborne svrhe. Ovaj program Zavod zvanično sprovodi u cilju zapošljavanja takozvanih „teže zapošljivih lica“, poput korisnika socijale i novčanih pomoći, pripadnika RAE populacije ili lica sa invaliditetom, a jedan od projekata koji se realizuju u okviru njega je i projekat "Neka bude čisto".

Javnosti je poznato da je uoči vanrednih parlamentarnih izbora 2012. godine, Vlada iskoristila ovaj program tako što je povećala broj zaposlenja po projektu „Neka bude čisto“, iako u tom trenutku nijesu bila obezbijedena sredstva za njegovo sprovođenje. Vlada je tada dodatno uposlila 100 radnika kroz ovaj projekat, za šta je opredijeljeno duplo više novca, odnosno 402 hiljade eura koje nijesu bile predviđene budžetom Zavoda za zapošljavanje. Dodatno zaposlenje je realizovano tako što je Vlada zadužila Ministarstvo finansija da pozajmi novac iz kapitalnog budžeta dok se on ne prikupi od ostalih institucija, pa je novac za zapošljavanje u programu "Neka bude čisto" bio obezbijeden iz dijela kapitalnog budžeta koji je bio namijenjen za projektovanje Jadransko-Jonske magistrale.

Istovremeno je Vlada od opština i komunalnih preduzeća tražila da obezbijede od tri do deset hiljada eura, koje su iskorišćene za nabavku neophodne opreme i pokriće troškova za mehanizaciju, uglavnom goriva koje je korišćeno u okviru projekta "Neka bude čisto".

Ovaj primjer je samo jedan od primjera koji pokazuje kako su zloupotrijebljena državna sredstva u izborne svrhe, a davanje mogućnosti da se javni rad svake godine definiše Akcionim planom otvara mogućnost za još veće zloupotrebe.

Stoga se gore navedenim amandmanom predlaže brisanje člana 16 Predloga zakona.

AMANDMAN X

Član 17 briše se.

OBRAZLOŽENJE

Predlogom člana 17 Predloga zakona, onako kako ga je utvrdila Vlada, predlaže se brisanje člana 42 važećeg zakona koji se odnosi na organizovanje javnog rada. Naime, važećim zakonom je propisano da Vlada, odnosno nadležni organ lokalne samouprave utvrđuje djelatnosti u kojima će se sprovoditi

javni rad, vrijeme trajanja javnog rada i njegovo finansiranje, te da je izvođač javnog rada poslodavac kojeg bira Zavod, na osnovu javnog konkursa.

Predlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zapošljavanju i ostvarivanju prava iz osiguranja od nezaposlenosti predloženo je da Vlada Akcionim planom utvrđuje djelatnosti u kojima će se u narednoj godini sprovoditi javni rad.

Predloženo rješenje je potpuno neprihvatljivo s obzirom da je Akcioni plan dokument koji sadrži projekcije i realizaciju određenih mjera na godišnjem nivou, pa samim tim Vlada može iz godine u godinu predvidjeti niz djelatnosti u kojima će se sprovoditi javni rad, pri čemu je mogućnost zloupotrebe najveća u izbornom periodu.

Stoga se gore navedenim amandmanom predlaže brisanje člana 17 Predloga zakona, odnosno zadržavanje člana 42 važećeg Zakona o zapošljavanju i ostvarivanju prava iz osiguranja od nezaposlenosti.

AMANDMAN XI

Član 18 briše se.

OBRAZLOŽENJE

Predlogom člana 18 Predloga zakona, Vlada planira uvođenje nove mjere zapošljavanja pod nazivom „osposobljavanje za rad kod poslodavca“, pri čemu se u obrazloženju navodi da se ova mjera realizuje u cilju zapošljavanja domaće radne snage, odnosno na zahtjev poslodavca, koji nije u mogućnosti da obezbijedi potrebnu radnu snagu na tržištu rada.

Ovakvim predlogom se otvara prostor za nove zloupotrebe u izbornom periodu, kada Zavod za zapošljavanje uoči izbora realizuje niz programa koji se koriste za kratkoročno zapošljavanje socijalno ugroženih kategorija, koji se mogu iskoristiti za kupovinu glasova u korist vladajuće partije.

Stoga se gore navedenim amandmanom predlaže brisanje člana 18 Predloga zakona.

AMANDMAN XII

Poslije člana 18 dodaje se novi član 18a koji glasi:

„Član 51 mijenja se i glasi:

Novčana naknada pripada nezaposlenom licu koje je prije prestanka radnog odnosa ispunilo uslove iz člana 47 ovog zakona, i to:

- 1) 6 mjeseci ako ima staž osiguranja od jedne do pet godina;
- 2) 12 mjeseci ako ima staž osiguranja od pet do 10 godina;
- 3) 18 mjeseci ako ima staž osiguranja od 10 do 15 godina;
- 4) 24 mjeseci ako ima staž osiguranja od 15 do 25 godina;
- 7) do ponovnog zaposlenja, odnosno nastupanja nekog od osnova za prestanak prava na novčanu naknadu po ovom zakonu, ako ima više od 30 godina staža osiguranja (žena), odnosno više od 35 godina staža osiguranja (muškarac);
- 8) nezaposlenom licu koje ima više od 25 godina staža osiguranja, a roditelj je lica koje u skladu sa zakonom ostvaruje pravo na ličnu invalidninu, pripada pravo na novčanu naknadu do ponovnog zaposlenja, odnosno do nastupanja nekog od osnova za prestanak prava na novčanu naknadu po ovom zakonu."

OBRAZLOŽENJE

Gore navedenim amandmanom se predlaže duže trajanje prava na novčanu naknadu nezaposlenim licima, s obzirom na izuzetno lošu ekonomsku situaciju u zemlji, kao i veliku nezaposlenost. Naime, osoba koja je određeni dio svog života, narčito veći dio života, provela na određenom radnom mjestu, zaslužuje da po prestanku radnog odnosa ima adekvatnu novčanu naknadu koja bi mu pomogla da premosti prelazni period i izdržava sebe i svoju porodicu, do ponovnog zaposlenja ili eventualno ostvarivanja pravo na socijalnu pomoć.

AMANDMAN XIII

Član 21 mijenja se i glasi: „Osnovica za utvrđivanje visine novčane naknade je prosječna zarada nezaposlenog u posljednjih šest mjeseci koje prethode mjesecu u kojem je prestao radni odnos, odnosno osiguranje. Najniži iznos novčane naknade ne može biti niži od 50% iznosa minimalne zarade utvrđene u skladu sa zakonom“.

OBRAZLOŽENJE

Predlogom člana 21 Predloga zakona, onako kako ga je utvrdila Vlada, predviđeno je da novčana naknada iznosi 40 % od minimalne zarade utvrđene u skladu sa zakonom.

Predloženo rješenje je krajnje neprihvatljivo s obzirom na izuzetno lošu ekonomsku situaciju u zemlji, kao i veliku nezaposlenost. Osoba koja je veliki dio svog života provela na određenom radnom mjestu, zaslužuje da po prestanku radnog odnosa ima adekvatnu novčanu naknadu koja bi mu pomogla da u prelaznom periodu izdržava sebe i članove svoje porodice.

Stoga novčana naknada za nezaposlena lica ne smije biti niža od 50% iznosa minimalne zarade, a kao osnovica za utvrđivanje visine novčane naknade treba da posluži prosječna zarada nezaposlenog u posljednjih šest mjeseci koje prethode mjesecu u kojem je prestao radni odnos.

AMANDMAN XIV

U članu 23 stav 5 briše se.

OBRAZLOŽENJE

Predlogom člana 23 Predloga zakona, onako kako ga je utvrdila Vlada, definisan je postupak vraćanja neosnovano primljene novčane naknade, pa nezaposleno lice, koje je na osnovu pravosnažne sudske odluke ili odluke poslodavca vraćeno na rad i ostvarilo prava po osnovu rada za period za koji je bio nezaposleno, dužno je da vrati Zavodu iznos isplaćene novčane naknade.

Međutim, krajnje je problematično predloženo rješenje da Zavod ima pravo da od nadležnog organa za penzijsko i invalidsko osiguranje zahtijeva povraćaj novčanog iznosa uplaćenog po osnovu doprinosa.

Naime, zakonski je neopravdano da Zavod za zapošljavanje ima ulogu nadzornog organa i da zahtijeva od Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje povraćaj novca koji je uplaćen po osnovu doprinosa, jer bi to moglo negativno da se odrazi na budžet Fonda, a naročito kada se uzme u obzir da ima mogućnost da traži naknadu štete tužbom kod nadležnog suda. Radi izbjegavanja problema u praksi, amandmanom se predlaže brisanje predložene izmjene.

AMANDMAN XV

Član 24 briše se.

OBRAZLOŽENJE

Predlogom člana 24 Predloga zakona, onako kako ga je utvrdila Vlada, predviđeno je brisanje člana 61 važećeg zakona, kojim je propisano da Zavod za zapošljavanje u slučaju neosnovano primljene novčane naknade nezaposlenog lica povraćaj novca zahtijeva od poslodavca kada sud pravosnažnom presudom utvrdi da je tom licu radni odnos prestao suprotno zakonu. Umjesto toga, Vlada predlaže da Zavod od Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje zahtijeva povraćaj novca koji je uplaćen po osnovu doprinosa za nezaposleno lice.

Međutim, zakonski je neosnovano da Zavod za zapošljavanje ima ulogu nadzornog organa i da zahtijeva od Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje povraćaj novca koji je uplaćen po osnovu

doprinosu, jer bi se to moglo negativno odraziti na budžet Fonda, a naročito kada se uzme u obzir da Zavod već ima mogućnost da traži naknadu štete tužbom kod nadležnog suda.

Stoga se gore navedenim amandmanom predlaže brisanje člana 24 Predloga zakona.

Poslanici:

Branka Bošnjak

Veljko Vasiljević

